ECLI:LV:RIRT:2019:0801.C33439518.4.S

Lietas Nr. C33439518

Lietas arhīva Nr.C-1154-19/23

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Jūrmalā 2019.gada 1.augustā

Rīgas rajona tiesa,

tiesnese I.Gaile,

tiesas sēdes sekretāre S.Jefimoviča,

piedaloties prasītājas SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pārstāvei Inesei Paršinai un atbildētājai /pers. B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja vienkāršotās procedūras lietu SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2018.gada 1.jūnijā SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" cēla tiesā prasību vienkāršotās procedūras lietā pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

Prasībā norādīts, ka atbildētājai pieder dzīvoklis /adrese/ (iepriekš – /adrese/).

Prasītāja apsaimniekoja dzīvojamo māju /adrese/, pamatojoties uz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septīto daļu un 2011.gada 5.jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr.RD-11-910-lī līdz 2013.gada 31.decembrim.

No 2014.gada 1.janvāra dzīvojamās mājas /adrese/, īpašnieki pārņēmuši pārvaldīšanas tiesības, bet nav pārņēmuši saistības, kas radušās prasītājai, veicot dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldīšanu, kas fiksēts 2013.gada 12.decembra pieņemšanas nodošanas aktā.

Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksa noteikta saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumiem Nr.1014 "Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu". Savukārt norēķināšanās par saņemtajiem pakalpojumiem tiek noteikta saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumiem Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu".

Prasītāja ir veikusi dzīvojamās mājas /adrese/, apsaimniekošanu un pārvaldīšanu, nodrošinājusi komunālos pakalpojumus, taču atbildētāja laikā no 2011.gada 1.augusta līdz 2013.gada 31.decembrim maksājumus nav veikusi, līdz ar to izveidojies parāds.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 8.pantu un 10.panta pirmo daļu, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.pantu, Civillikuma 1759.panta 1.punktu, 1760. un 1765.pantu, un Civilprocesa likuma 1.pantu, 41.panta pirmo daļu, 74., 128., 129., 195., 250.^{19} un 250.^{20}pantu, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai pamatparādu 900,99 *euro* no 2011.gada 1.augusta līdz 2013.gada 31.decembrim, likumiskos procentus 6,52 *euro* no 2012.gada 1.aprīļa līdz 2012.gada 31.jūlijam, kā arī tiesas izdevumus un noteikt prasītājai tiesības saņemt līdz sprieduma izpildei likumiskos 6 procentus gadā no pamatparāda.

[2] 2018.gada 22.novembrī tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros atbildētāja norāda, ka dzīvokli pārdeva 2016.gadā, un pirms pārdošanas visi parādi tika nomaksāti. Ar prasītāju atbildētājai nav nekādu līgumattiecību, tādēļ arī nevienam dzīvoklis nebija jāapsaimnieko. Par parādu informēta tikai 2017.gadā, kad saņēma vēstuli no prasītājas, bet prasītājas rēķinus tā arī nav saņēmusi. No 2008.gada dzīvoklī neviens nav dzīvojis, jo dzīvojamajā mājā tika atslēgts siltums, ūdens un kanalizācijas sistēma nedarbojās, jo ūdensvads aizsala un caurules nogrieza namu pārvalde "Zemgale". Mājai nebija ne sētnieka, ne apkopēja, jo iedzīvotāji no šiem pakalpojumiem atteicās. Kāpņu telpā elektrības nebija, remonti netika veikti, līdz ar to nav

saprotams, kādi pakalpojumi no prasītājas puses tika veikti, turklāt namu pārvalde "Zemgale" pret atbildētāju nekādas pretenzijas nav izvirzījusi.

[3] Tiesas sēdē prasītājas pārstāve uzturēja prasību uz tajā norādītajiem pamatiem. Norādīja, ka atbildētāja zināja, ka viņai ir parāds, jo ar atbildētāju notika sarakste, tomēr atsevišķa brīdinājuma, kurā būtu norādīta parāda summa, nebija (2019.gada 15.maija tiesas sēde). Apsaimniekošanu prasītāja veica līdz 2013.gada 31.decembrim, pamatojoties uz pašvaldības pilnvarojumu un veikto reorganizāciju. Lūdza neņemt vērā tos rēķinus, kas iesniegti par periodu, par kuru nav celta prasība. Parāds aprēķināts par kopīpašuma apsaimniekošanu un sniegtajiem pakalpojumiem.

Atbildētāja tiesas sēdē prasību neatzina. Norādīja, ka dzīvoklis ir pārdots 2016.gadā, bet nedzīvoja tur jau no 2008.gada, jo dzīvot tur nebija iespējams. Nekādus prasītājas pakalpojumus nav saņēmusi.

Motīvu daļa

[4] Uzklausījusi paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi prasības pieteikumu un lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma.

[4.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Lietā nav strīda, tas izriet arī no Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodalījuma Nr.19160 44 (lietas 1.sējuma 35.lapa), ka atbildētājai laikā no 2011.gada 1.augusta līdz 2013.gada 31.decembrim ir piederējis dzīvoklis /adrese/ un pie tā piederošās 4210/71540 domājamās daļas no daudzdzīvokļu mājas, tajā skaitā ar māju funkcionāli saistītās palīgceltnes (lit. 002, lit.003) un zemes gabala (turpmāk arī – dzīvoklis).

Lietā netiek apstrīdēts, ka 2015.gada 17.jūlijā ir mainīta adrese dzīvojamajai mājai no /adrese/ uz /adrese/.

Lietā ar Uzņēmumu reģistra 2017.gada 4.decembra izziņu Nr.7-3-173791 (lietas 1.sējuma 37.lapa) pierādīts, ka prasītāja reģistrēta Uzņēmumu reģistrā 2010.gada 29.decembrī, apvienojot vairākas Rīgas pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību, tajā skaitā arī Rīgas pašvaldības SIA "Zemgale", līdz ar to prasītāja ir Rīgas pašvaldības SIA "Zemgale" tiesību un saistību pārņēmēja, un nepamatots ir atbildētājas norādītais, ka dzīvojamo māju, kurā atradās atbildētājai piederošais dzīvoklis, apsaimniekoja Rīgas pašvaldības SIA "Zemgale", nevis prasītāja.

Lietā nav strīda, ka pušu starpā nav noslēgts rakstveida līgums par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanas izdevumu segšanu.

Likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septītajā daļā noteikts, ka pašvaldības pienākums ir pārvaldīt un apsaimniekot dzīvojamo māju līdz tās pārvaldīšanas tiesību nodošanai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai.

Prasītāja saskaņā ar 2011.gada 5.jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr.Rd-11-910-lī, kas noslēgts starp prasītāju, Rīgas domes Īpašuma departamentu un Rīgas domes Mājokļu un vides departamentu (lietas 20.-31.lapa), apsaimniekoja, pārvaldīja un komunālos pakalpojumus dzīvojamajai mājai /adrese/

Savukārt atbilstoši komisijas slēdzienam, kas norādīts 2013.gada 12.decembrī sastādītajā "Aktā par nekustamā īpašuma /adrese/ (kadastra Nr./numurs/) nodošanu pārvaldīšanā dzīvokļu īpašnieku pilnvarotajai personai" (lietas 1.sējuma 32.-34.lapa), dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības dzīvokļu īpašnieku pilnvarotajai personai nodotas sākot ar 2014.gada 1.janvāri. Minētā akta 6.punktā arī norādīts, ka "Dzīvokļu īpašnieku pilnvarotā persona nepārņem tiesības un saistības, kas dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem radušās ar līdzšinējo pārvaldnieku".

Līdz ar to tiesa konstatē, ka prasītāja apsaimniekoja dzīvojamo māju/adrese/ (turpmāk arī – dzīvojamā māja) laikā no 2011.gada 5.jūlija līdz 2013.gada 31.decembrim.

[4.2] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas pārvaldīšanas, apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parādu no 2011.gada 1.augusta līdz 2013.gada 31.decembrim 900,99 *euro*.

Atbildētāja prasību neatzīst, norāda, ka nav bijusi informēta par parādu līdz 2017.gadam, nekādus pakalpojumus nav saņēmusi, jo dzīvoklī nebija nepieciešamo komunikāciju, turklāt atbildētāja dzīvoklī nedzīvoja.

Saskaņā ar Civillikuma 3.pantā noteikto, izšķirot strīdu, piemērojami likumi, kas regulē starp prasītāju un atbildētāju izveidojušās tiesiskās attiecības un no tām izrietošās sekas, un kas bija spēkā laikā no 2011.gada 1.augusta līdz 2013.gada 31.decembrim.

Dzīvokļa īpašuma likuma (šeit un turpmāk, ja nav norādīts citādi, likuma redakcijā, kas bija spēkā no 2011.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim) 10.panta pirmās daļas 1.punktā noteikts, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, bet šā panta pirmās daļas 2.punkts noteic, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā (..).

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Līdz ar to pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līguma nenoslēgšana neietekmē atbildētājas maksāšanas pienākumu, kas izriet no likuma.

Tā kā atbildētājas dzīvokļa īpašums sastāv ne tikai no dzīvojamās telpas, bet arī no nekustamā īpašuma /adrese/, kopīpašuma domājamajām daļām, tad atbilstoši Civillikuma 1071.pantam, atbildētājai kā kopīpašniecei ir pienākums piedalīties kopīpašuma uzturēšanai nepieciešamo izdevumu segšanā samērīgi ar viņas daļām.

Tomēr, tā kā atbildētāja norāda, ka prasību neatzīst, tajā skaitā arī tādēļ, ka nebija informēta par parādu līdz 2017.gadam, tiesa atzīst par nepieciešamu noskaidrot, vai prasītājai kā bijušajai pārvaldniecei bija tiesības celt tiesā prasību pret atbildētāju.

Uz to, ka ir nepieciešams noskaidrot, vai iepriekšējam dzīvojamās mājas pārvaldniekam, ja tas ir nodevis pārvaldīšanas funkcijas citai personai, pastāv prasījuma tiesības pret dzīvokļa īpašnieku, ir norādījis arī Senāts 2018.gada 17.decembra spriedumā lietā SKC-271/2018 (C30655515).

Kā jau noskaidrots, tad prasītāja lūdz piedzīt parādu no 2011.gada 1.augusta līdz 2013.gada 31.decembrim, jo no 2014.gada 1.janvāra dzīvojamās mājas pārvaldīšanas funkcijas nodotas dzīvokļu īpašnieku pilnvarotajai personai.

Lietā nav strīda, ka prasītāja cēlusi prasību tiesā tikai 2018.gada 1.jūnijā, līdz tam, kā to norādīja prasītāja pārstāve 2019.gada 15.maija tiesas sēdē, atbildētājai nav atsevišķi sūtīti brīdinājumi par parādu un tā samaksas nepieciešamību, puses ir veikušas saraksti, bet tajā nav bijusi minēta parāda summa.

Saskaņā ar 2011.gada 5.jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līguma Nr.Rd-11-910-lī ievaddaļu, līgums noslēgts pamatojoties uz likuma "Par pašvaldībām" 14.panta otrās daļas 3.punktu, 15.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septīto daļu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 5.panta pirmo daļu un 10.pantu.

Prasītāja norāda, ka dzīvojamās mājas pārvaldīšanu līdz 2013.gada 31.decembrim veikusi, pamatojoties uz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septīto daļu (šeit un turpmāk, likuma redakcija, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim), kas noteica, ka valsts dzīvojamās mājas valdītāja vai pašvaldības pienākums ir pārvaldīt un apsaimniekot dzīvojamo māju līdz tās pārvaldīšanas tiesību nodošanai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai (..).

Savukārt Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 12.panta trešā daļa (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 14.janvārim) noteic, ka, izbeidzoties pārvaldīšanas tiesiskajām attiecībām, pārvaldniekam ir pienākums mēneša laikā, ja pārvaldīšanas līgumā nav noteikts citādi, ar nodošanas – pieņemšanas aktu nodot dzīvojamās mājas īpašniekam: saskaņā ar šā panta otro daļu viņam nodoto lietvedību; ieņēmumu un izdevumu pārskatu uz nodošanas – pieņemšanas aktā norādīto dienu; neizlietotos uzkrājumus (mantu, finanšu līdzekļus, tajā skaitā naudu, u.c.) uz nodošanas – pieņemšanas akta parakstīšanas dienu; pārvaldīšanas laikā par dzīvojamās mājas īpašnieka līdzekļiem iegūto mantu un pārvaldniekam valdījumā vai lietošanā nodoto mantu; uz pārvaldīšanas uzdevuma pamata iegūtās dzīvojamās mājas īpašnieka saistības; citas saistības un lietas saskaņā ar pārvaldīšanas līguma noteikumiem.

2011.gada 5.jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līguma Nr.Rd-11-910-lī 2.10.punktā noteikts, ka gadījumā, ja dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības tiek nodotas citam pārvaldītājam, prasītāja Rīgas domes noteiktajā termiņā un kārtībā nodod jaunajam pārvaldītājam ar attiecīgo dzīvojamo māju saistīto lietvedību, un nodošanas – pieņemšanas aktā norādīto dienu: ieņēmumu un izdevumu pārskatu, neizlietotos uzkrājumus (naudu) un citas ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu saistītās lietas un saistības.

Prasītāja ir pārvaldījusi dzīvojamo māju līdz 2013.gada 31.decembrim, par ko 2013.gada 12.decembrī tika sastādīts "Akts par nekustamā īpašuma /adrese/ (kadastra Nr./numurs/) nodošanu pārvaldīšanā dzīvokļu īpašnieku pilnvarotajai personai", tādējādi pēc šā datuma prasītājas kā pārvaldnieces kompetence ir beigusies.

Līdz ar to prasītāja kā pārvaldniece no 2014.gada 1.janvāra vairs nepilda Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 14.pantā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 14.janvārim) paredzētās darbības, tajā skaitā arī šā panta septītajā daļā noteikto, tas ir, neved prāvas un nesaņem maksājumus, jo, beidzot pildīt pārvaldnieka pienākumus, pārvaldnieks atbilstoši minētajām likuma prasībām un 2011.gada 5.jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līguma Nr.Rd-11-910-lī 2.10.punktam, nodod ne tikai dokumentus, mantu un neizlietotos uzkrājumus, bet arī uz pārvaldīšanas uzdevuma pamata iegūtās dzīvojamās mājas īpašnieka (arī dzīvokļa īpašnieka) saistības (Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 12.panta trešās daļas 5. un 6.punkts).

Vienlaicīgi tiesa konstatē, ka 2013.gada 12.decembrī sastādītā "Akta par nekustamā īpašuma /adrese/ (kadastra Nr./numurs/) nodošanu pārvaldīšanā dzīvokļu īpašnieku pilnvarotajai personai" 6.punktā noteikts, ka dzīvokļu īpašnieku pilnvarotā persona nepārņem tiesības un saistības, kas dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem radušās ar līdzšinējo pārvaldnieku.

Iepriekšējā pārvaldnieka tiesības regulē Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma Pārejas noteikumi, kuru 7.punktā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 14.janvārim) noteikts, ka pirms privatizētas valsts vai pašvaldību dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības tiek nodotas attiecīgās mājas dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai, pārvaldniekam ir tiesības dzīvokļu īpašnieku vārdā slēgt līgumus šā likuma 6.panta otrās daļas 1.punkta "b" apakšpunktā minēto pakalpojumu nodrošināšanai, kā arī vērsties tiesā pret dzīvokļa īpašnieku par minēto pakalpojumu maksas parādu piedziņu un par pārvaldīšanas izdevumu atbilstošās daļas maksājumu parādu piedziņu, ja pirms tam vismaz mēnesi iepriekš parādnieks ir brīdināts par maksājuma parādu.

Tiesa konstatē, ka no lietas materiāliem izriet, ka prasītāja nav cēlusi tiesā prasību pret atbildētāju pirms pārvaldīšanas tiesību nodošanas, tāpat arī prasītājas pārstāve ir norādījusi, ka atbildētājai nav ticis nosūtīts atsevišķs brīdinājums par parādu, tomēr parāda summas ir norādītas katra mēneša rēķinā, tādējādi atbildētāja ir regulāri brīdināta par parāda apmēru.

No lietā iesniegtajiem prasītājas sagatavotajiem rēķiniem (lietas 1.sējuma 56.-84.lapa) izriet, ka katrā rēķinā ir iekļauta parāda summa, tā kā Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma Pārejas noteikumu 7.punktā nav noteikts, tieši kādā veidā parādnieks ir jābrīdina par parādu, jo Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumā tiesību norma, kas noteic, kam jābūt norādītam paziņojumā par parādu, ir iekļauta tikai no 2014.gada 15.janvāra, tad tiesai ir pamats atzīt, ka parāda summas iekļaušana ikmēneša rēķinā ir uzskatāma par brīdinājumu par parādu.

Tā kā dzīvokļu īpašnieku pilnvarotā persona nav pārņēmusi atbildētājas tiesības un saistības, atbildētājai izrakstītajos rēķinos ir norādītas atbildētājas parādsaistības gan 2013.gada 15.novembra rēķinā, gan 2013.gada 12.decembra rēķinā, līdz ar to tiesa konstatē, ka prasītājai kā bijušajai pārvaldniecei ir prasījuma tiesības pret atbildētāju saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma Pārejas noteikumu 7.punktu.

[4.3] Atbildētāja norāda, ka nedzīvo dzīvoklī kopš 2008.gada un nav informēta par parādu un ar prasītāju viņai nav nekādu saistību, rēķinus nav saņēmusi.

Tajā pašā laikā no lietas materiāliem izriet, ka atbildētāja laikā, par kuru tiek lūgts piedzīt parādu, ir veikusi maksājumu 100 Ls apmērā 2012.gada maijā. Maksājumi prasītājai ir veikti arī iepriekš (2011.gada jūlijā), tādējādi tiesa konstatē, ka atbildētāja ir veikusi maksājumus prasītājai un nepamatots ir atbildētājas apgalvojums, ka atbildētāja nav bijusi informēta par maksājumu nepieciešamību un ar prasītāju viņai nav nekādas saistības.

Turklāt atbildētājai kā dzīvokļa īpašniecei, ņemot vērā Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta 1., 2., 3. punktā noteiktos dzīvokļa īpašnieka pienākumus, proti, piedaloties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus un norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, bija pienākums pašai interesēties par veicamajiem maksājumiem, to apmēru, kā arī maksājumi bija jāveic regulāri, neatkarīgi no tā, vai viņa ir saņēmusi vai nav saņēmusi rēķinus. Pie tam no lietas materiāliem neizriet, ka atbildētāja būtu vērsusies pie prasītājas ar lūgumu sūtīt rēķinus atbildētājai uz citu adresi, nevis uz nekustamā īpašuma atrašanās adresi, vai vispār būtu interesējusies pie prasītājas par maksājumu veikšanu līdz 2013.gada 31.decembrim. Vienlaicīgi no lietas materiāliem redzams, ko atbildētāja arī nav apstrīdējusi, ka prasības periodā, tas ir, no 2011.gada 1.augusta līdz 2013.gada 31.decembrim, atbildētāja veikusi tikai vienu maksājumu, 2012.gada maijā, 100 Ls apmērā.

Līdz ar to ir pamats konstatēt, ka atbildētāja parāda veidošanās periodā nav godprātīgi pildījusi savus pienākumus, jo nav izrādījusi interesi veikt norēķinus ar prasītāju par apsaimniekošanu un viņai piederošajā dzīvoklī nodrošinātajiem pakalpojumiem.

[4.4] Atbildētāja norāda, ka dzīvoklī nedzīvoja, prasītājas pakalpojumus neizmantoja, ūdens un kanalizācija dzīvoklī neeksistēja, jo bija likvidēts ūdensvads un kanalizācijas komunikācijas, nebija apkures un elektrības, sētnieka un apkopēja, jo dzīvojamās mājas iedzīvotāji no šiem pakalpojumiem bija atteikušies.

Lietas dalībniekiem vairākkārt tika izskaidrots Civilprocesa likuma 93.panta ceturtajā daļā noteiktais par pierādījumu iesniegšanu un neiesniegšanas sekas, kā arī dots laiks pierādījumu iesniegšanai.

Atbildētāja 2019.gada 26.jūnijā iesniedza tiesā AS "Latvenergo" 2019.gada 4.jūnija informāciju atbildētājai (lietas 2.sējuma 178.lapa), kurā minēts, ka laikā no 2011.gada 1.augusta līdz 2013.gada 31.decembrim maksājumi par atbildētājai piederošo dzīvokli nav saņemti, bet līdz 2010.gada 31.decembrim ir veikta pārmaksa par 353 kWh. No 2010.gada 21.oktobra līdz 2011.gada 27.oktobrim skaitītāja rādījumi nav mainījušies, savukārt līdz 2013.gada 29.oktobrim ir fiksēts patēriņš 80 kWh.

Atbildētāja arī iesniegusi rokrakstā sastādītu aktu (lietas 2.sējuma 179.lapa), kurā norādīts "Rīgas pils Akts 8 jūnijs".

[4.4.1] Tiesa konstatē, ka no AS "Latvenergo" 2019.gada 4.jūnija informācijas atbildētājai ir pamats secināt, ka atbildētājas dzīvoklis, iespējams, nav bijis regulāri apdzīvots, bet nav pamata uzskatīt, ka tas vispār nebija apdzīvots, jo zināms elektroenerģijas daudzums laikā no 2011.gada 1.augusta līdz 2013.gada 31.decembrim ir patērēts. Pie tam, tas vien, ka dzīvoklī ir neliels elektroenerģijas patēriņš, pats par sevi nepierāda, ka dzīvoklis nav apdzīvots.

Tomēr, pat ja arī atzītu, ka atbildētājas dzīvoklis nav bijis apdzīvots, minētais fakts pats par sevi nevar kalpot par pamatu atbildētājas atbrīvošanai no likumā noteiktajiem maksājumiem par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, jo saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmo daļu dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Tā kā prasītāja apsaimniekoja dzīvojamo māju pamatojoties uz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septīto daļu, tad maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu tika aprēķināta pamatojoties uz Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumiem Nr.1014 "Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu" (šeit un turpmāk, redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim, turpmāk arī – noteikumi Nr.1014), kuru 5.punktā noteikts, ka dzīvokļa īpašnieka veicamo maksājumu aprēķina proporcionāli dzīvokļa īpašumā ietilpstošajai kopīpašuma domājamai daļai. Savukārt noteikumu Nr.1014 7.punktā uzskaitītas tās uzturēšanas un apsaimniekošanas darbības, proti, dzīvojamās mājas kopīpašumā esošās daļas un tai piesaistītā zemesgabala sanitārā kopšana un labiekārtošana (tai skaitā deratizācija, dezinsekcija), dzīvojamās mājas (tai skaitā inženiertehnisko komunikāciju un sistēmu) tehniskā apkope, kārtējie remontdarbi, mājas pārvaldīšanas pakalpojumi (tai skaitā finanšu uzskaites un juridiskie pakalpojumi, lietvedības nodrošināšana), nākamajam periodam nepieciešamo remontdarbu plānošana (vismaz trim nākamajiem gadiem vai citam dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē noteiktajam periodam), no kurām dzīvokļu īpašnieki nevar atteikties (13.punkts).

Savukārt maksa par pakalpojumiem, kas saistīta ar dzīvokļa lietošanu, tika noteikta saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumiem Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" (šeit un turpmāk, redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim, turpmāk arī – noteikumi Nr.1013), kuru 1.1.punkts noteic, ka noteikumi nosaka kārtību, kādā tiek veikta samaksa par daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamajiem siltumenerģijas, ūdensapgādes,

kanalizācijas, asenizācijas, sadzīves atkritumu apsaimniekošanas un lifta pakalpojumiem, ja pakalpojums tiek sniegts ar valsts dzīvojamās mājas valdītāja vai pašvaldības starpniecību, un to 2.punkts paredz, ka noteikumi piemērojami līdz dienai, kamēr dzīvokļu īpašnieku sabiedrība vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarota persona ar nodošanas un pieņemšanas aktu pārņem dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības un dzīvokļu īpašnieki nav savstarpēji vienojušies par to, kā tiek noteikta katra īpašnieka apmaksājamā daļa par saņemto pakalpojumu un tā sniegšanas kārtība.

Noteikumu Nr.1013 3.punkts paredz, ka pakalpojumu nodrošināšanu dzīvojamai mājai organizē pārvaldnieks, dzīvokļu īpašnieku vārdā noslēdzot līgumu par pakalpojumu piegādi un lietošanu.

[4.4.2] Savukārt atbildētājas iesniegtais "Akts" (lietas 2.sējuma 179.lapa) satur informāciju, ka AS "Siltums" (tā tekstā) atslēdza centrālo apkuri, kā rezultātā aizsala ūdensvada caurules, tādēļ tās tika atvienotas. Tekstā arī norādītas vairākas personas, kuras ir parakstījušās, kā arī norādīts šāds saturs "uzrakstīts viss pareizi", "dzīvoklī Nr.44 aizsala trubas (..) par iemesliem, kāpēc dzīvoklis netika apkurināts, neko nezinu. Tas notika vairākus gadus atpakaļ", "(..) nopirku dzīvokli 2016.gadā un tajā bija atslēgta ūdens padeve, apkure, ūdens caurule bija atvienota", "Pēc apkures atslēgšanas kaimiņi nedzīvoja no 2000.gada".

No minētā dokumenta nav iespējams izdarīt secinājumu, par kādu laika posmu ir sniegta informācija, vai tā ir attiecināma uz prasības periodu, turklāt nav norādīts arī tā sastādīšanas gads, tikai paraksta zonā ir redzams datums "19.06.2019.".

Atbilstoši Dokumentu juridiskā spēka likuma 4.panta pirmajai daļai, lai dokumentam būtu juridisks spēks, tajā jābūt iekļautam dokumenta autora nosaukumam, dokumenta datumam un parakstam (izņemot likumā paredzētus gadījumus).

Tiesa konstatē, ka no atbildētājas iesniegtā dokumenta satura nav konstatējams, kurš ir dokumenta autors un arī kāds ir dokumenta datums. Turklāt minētais dokuments pēc sava satura atbilsts Civilprocesa likumā noteiktajām liecinieku liecībām, kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 105.panta piekto daļu var tikt atzītas par pierādījumu tikai tad, ja tās pamatotas uz ziņām, kuru avots ir zināms, vai uz citu personu sniegtajām ziņām, ja šīs personas ir nopratinātas.

Atbildētājas iesniegtajā "Aktā" minētās personas nav identificējamas un nav nopratinātas tiesas sēdē, līdz ar to minētais dokuments nevar tikt atzīts par pierādījumu lietā.

[4.5] Kā redzams no lietas materiāliem, tad atbildētājai laikā no 2011.gada 11.augusta līdz 2013.gada 12.decembrim (lietas 1.sējuma 56.-84.lapa) prasītāja ir izrakstījusi rēķinus.

Prasītājas izrakstītos rēķinus par 2011.gada jūniju un jūliju (lietas 1.sējuma 54., 55.lapa) prasītāja lūdza neņemt vērā, tā kā tie neattiecas uz prasības periodu.

Rēķinos ir iekļauta maksa par: apsaimniekošanu, atkritumu izvešanu, elektrību koplietošanas vajadzībām, karstā ūdens cirkulācijas zudumiem, individuālā siltummezgla ierīkošanu līdz 2012.gada februārim.

2012.gada februāra rēķinā iekļauta maksa par: apsaimniekošanu, individuālā siltummezgla (ISM) ierīkošanu, atkritumu izvešanu, elektrību koplietošanas vajadzībām, siltumenerģiju, tajā skaitā, karstā ūdens cirkulāciju.

No 2012.gada marta līdz 2012.gada maijam rēķinos ir iekļauta maksa par: apsaimniekošanu, siltuma sistēmas apkopi, individuālā siltummezgla (ISM) ierīkošanu, atkritumu izvešanu, elektrību koplietošanas vajadzībām, siltumenerģiju, tajā skaitā, karstā ūdens cirkulāciju.

No 2012.gada jūnija līdz 2012.gada oktobrim rēķinos ir iekļauta maksa par: apsaimniekošanu, siltuma sistēmas apkopi, avārijas remontdarbiem, individuālā siltummezgla (ISM) ierīkošanu, atkritumu izvešanu, elektrību koplietošanas vajadzībām.

No 2012.gada novembra līdz 2012.gada decembrim rēķinos ir iekļauta maksa par: apsaimniekošanu, siltuma sistēmas apkopi, avārijas remontdarbiem, individuālā siltummezgla (ISM) ierīkošanu, atkritumu izvešanu, ūdensapgādi un kanalizāciju, vietējo kanalizāciju, koplietošanas elektroenerģiju, siltumenerģiju, tajā skaitā, ūdens uzsildīšanu.

2013.gada janvāra rēķinā ir iekļauta maksa par: apsaimniekošanu, siltuma sistēmas apkopi, individuālā siltummezgla (ISM) ierīkošanu, atkritumu izvešanu, ūdensapgādi un kanalizāciju, vietējo kanalizāciju, koplietošanas elektroenerģiju, siltumenerģiju, tajā skaitā, ūdens uzsildīšanu.

2013.gada februāra rēķinā ir iekļauta maksa par: apsaimniekošanu, siltuma sistēmas apkopi, individuālā siltummezgla (ISM) ierīkošanu, atkritumu izvešanu, ūdensapgādi un kanalizāciju, ūdens patēriņu bez skaitītāja un ūdens patēriņa korekciju, koplietošanas elektroenerģiju, siltumenerģiju, tajā skaitā, ūdens uzsildīšanu.

2013.gada marta rēķinā ir iekļauta maksa par: apsaimniekošanu, siltuma sistēmas apkopi, atkritumu izvešanu, ūdensapgādi un kanalizāciju, ūdens patēriņu bez skaitītāja un ūdens patēriņa starpību, koplietošanas elektroenerģiju, siltumenerģiju, tajā skaitā, ūdens uzsildīšanu.

2013.gada aprīļa rēķinā ir iekļauta maksa par: apsaimniekošanu, siltuma sistēmas apkopi, individuālā siltummezgla (ISM) ierīkošanu, atkritumu izvešanu, ūdensapgādi un kanalizāciju, ūdens patēriņu bez skaitītāja un ūdens patēriņa starpību, koplietošanas elektroenerģiju, siltumenerģiju, tajā skaitā, ūdens uzsildīšanu.

2013.gada maija rēķinā ir iekļauta maksa par: apsaimniekošanu, siltuma sistēmas apkopi, individuālā siltummezgla (ISM) ierīkošanu, atkritumu izvešanu, ūdensapgādi un kanalizāciju, ūdens patēriņu bez skaitītāja un ūdens patēriņa starpību, koplietošanas elektroenerģiju, siltumenerģiju, tajā skaitā, ūdens uzsildīšanu.

2013.gada jūnija rēķinā ir iekļauta maksa par: apsaimniekošanu, siltuma sistēmas apkopi, individuālā siltummezgla (ISM) ierīkošanu, atkritumu izvešanu, ūdensapgādi un kanalizāciju, koplietošanas elektroenerģiju, siltumenerģiju, tajā skaitā, ūdens uzsildīšanu.

No 2013.gada jūlija līdz 2013.gada septembrim rēķinos ir iekļauta maksa par: apsaimniekošanu, siltuma sistēmas apkopi, individuālā siltummezgla (ISM) ierīkošanu, atkritumu izvešanu, ūdensapgādi un kanalizāciju, ūdens patēriņu bez skaitītāja un ūdens patēriņa starpību, koplietošanas elektroenerģiju.

No 2013.gada oktobra līdz 2013.gada decembrim rēķinos ir iekļauta maksa par: apsaimniekošanu, siltuma sistēmas apkopi, atkritumu izvešanu, ūdensapgādi un kanalizāciju, ūdens patēriņu pēc nodotiem rādījumiem un ūdens patēriņa starpību, koplietošanas elektroenerģiju.

Līdz ar to tiesa konstatē, ka rēķinos ir iekļauti dažādi pakalpojumi, kas ir bijuši mainīgi, tā, piemēram, maksa par ūdensapgādi un kanalizāciju iekļauta rēķinos tikai no 2012.gada novembra, maksa par siltumenerģiju ir saistīta ar ūdens uzsildīšanu.

Tāpat prasītāja ir iesniegusi lietā dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas maksas tāmes 2012. un 2013.gadam (lietas 1.sējuma 85.-86.lapa), no kurām redzams, mājas apsaimniekošanas maksā nav bijusi iekļauta maksa par dzīvojamās mājas un teritorijas kopšanu, un sētnieka kopjamā platība ir norādīta 0 m^2. Savukārt no Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas faktisko ieņēmumu un izdevumu pārskata 2011.-2013.gadam (lietas 1.sējuma 87.-89.lapa, lietas 2.sējuma 137.-141., 144.lapa) redzams, ka 2011.gadā sanitārās kopšanas izdevumi ir 0 Ls, 2012.gadā – teritorijas un citu kopšanas darbu faktiskās izmaksas ir 56,89 Ls un 51,73 Ls, bet 2013.gadā – teritorijas un citu kopšanas darbu faktiskās izmaksas ir 31,97 Ls un 64,16 Ls, līdz ar to nepamatots ir atbildētājas viedoklis, ka dzīvojamās mājas teritorijā nav veikti nekādi kopšanas darbi.

[4.5.1] Prasītāja ir iesniegusi lietā arī 2005.gadā noslēgto Līgumu Nr.00033941 1-18/3 "Par pilsētas ūdensvada un kanalizācijas lietošanu" ar SIA "Rīgas ūdens", saskaņā ar kura pielikumu tika piegādāts dzeramais ūdens un pieņemti pilsētas kanalizācijas tīklā notekūdeņi arī no dzīvojamās mājas /adrese/(lietas 1.sējuma 90.-94.lapa). Kaut arī no līguma 2.1.punkta izriet, ka tas noslēgts līdz 2008.gadam un to varēja pagarināt uz gadu, tomēr no lietā iesniegtajiem rēķiniem par ūdens pakalpojumu apmaksu izriet, ka ūdenssaimniecības pakalpojumi dzīvojamajai mājai sniegti arī pēc tam, proti, laikā no 2012.gada augusta līdz 2013.gada 31.decembrim (lietas 1.sējuma 95.-117.lapa, lietas 2.sējuma 116.-128.lapa).

Tā kā atbildētājai izrakstītajos rēķinos ūdensapgādes pakalpojumi iekļauti tikai no 2012.gada novembra, nav pamata vērtēt lietā iesniegtos ūdensapgādes un notekūdeņu pakalpojuma rēķinus, kurus prasītājai izrakstījusi SIA "Rīgas ūdens" laikā līdz 2012.gada novembrim (lietas 2.sējuma 116.-125.lapa), bet no pārējiem minētajiem SIA "Rīgas ūdens" rēķiniem redzams, ka prasītāja ir veikusi samaksu par ūdensapgādes un notekūdeņu pakalpojumiem saskaņā ar noslēgto līgumu, tātad arī dzīvojamajai mājai, kurā atrodas atbildētājai piederošais dzīvoklis.

Tāpat no lietā iesniegtā pārskata par ūdens patēriņu no 2013.gada 1.februāra līdz 2013.gada 31.decembrim redzams (lietas 1.sējuma 118.-133.lapa), ka par atbildētājai piederošo dzīvokli rādījumi nav nodoti regulāri, faktiski tie sākti nodot tikai 2013.gada augustā, līdz ar to nav nekāda pamata konstatēt, ka atbildētājai netika sniegti ūdens un kanalizācijas pakalpojumi.

Turklāt saskaņā ar noteikumu Nr.1013 27.punktu, dzīvokļa īpašnieks katru mēnesi ūdens skaitītāja rādījumu nolasa pārvaldīšanas līgumā noteiktajā termiņā un nodod to pārvaldniekam aprēķinu veikšanai, bet atbilstoši 26.punktam, ja atsevišķajos īpašumos nav uzstādīti skaitītāji, norēķini tiek veikti saskaņā ar šajos noteikumos noteikto patēriņa normu.

Noteikumu Nr.1013 29.punkts (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 30.septembrim) noteic, ja dzīvokļa īpašnieks nav iesniedzis informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu vai šo noteikumu 28.punktā minētajā kārtībā nav informējis par prombūtni, pārvaldnieks aprēķina ūdens patēriņu atsevišķajam īpašumam, ņemot vērā konkrētā atsevišķā īpašuma vidējo ūdens patēriņu par pēdējiem trim mēnešiem.

Savukārt no 2013.gada 1.oktobra līdz 2013.gada 31.decembrim noteikumu Nr.1013 19. un 29.punkts noteica, ja veidojas starpība starp mājas kopējā ūdens skaitītāja rādījumu un dzīvokļu īpašumos ar skaitītājiem noteikto ūdens patēriņu, ieskaitot arī avārijās un remontā nopludināto ūdens daudzumu (turpmāk – ūdens patēriņa starpība), tiek veikts ūdens patēriņa pārrēķins, dzīvokļa īpašnieks ūdens patēriņa starpību sedz atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam un, ja dzīvokļa īpašnieks nav iesniedzis informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu vai šo noteikumu 28.punktā minētajā kārtībā nav informējis par prombūtni, pārvaldnieks aprēķina ūdens patēriņu atsevišķajam īpašumam, ņemot vērā konkrētā atsevišķā īpašuma vidējo ūdens patēriņu par pēdējiem trim mēnešiem, bet ne ilgāk kā trīs mēnešus pēc kārtas.

Tā kā no lietas materiāliem izriet, ka ūdens pakalpojumi dzīvojamajai mājai ir sniegti, pati atbildētāja norāda, ka ūdens skaitītāja rādījumi nav tikuši nodoti, un atbildētāja arī nenorādīja, ka būtu informējusi prasītāju par prombūtni, prasītāja pamatoti ir veikusi ūdens un kanalizācijas pakalpojumu izmaksu aprēķinu, pamatojoties uz noteikumu Nr.1013 normām.

[4.5.2] Prasītāja ir iesniegusi lietā 2002.gada 30.decembrī noslēgto Līgumu Nr.47 1/4 saskaņā ar kura 2.1.punktu AS "Hoetika-ATU" sniedza prasītājai sadzīves atkritumu apsaimniekošanas pakalpojumus, tajā skaitā arī dzīvojamajai mājai /adrese/ (lietas 1.sējuma 134.-142.lapa). Kaut arī no līguma 7.1.punkta izriet, ka tas noslēgts līdz 2003.gada 31.decembrim, tomēr ar 2004.gada 5.janvāra vienošanās 4.puktu prasītāja ar AS "Hoetika-ATU" ir noteikušas līguma termiņu uz nenoteiktu laiku. No lietā iesniegtajiem rēķiniem un maksājuma uzdevumiem, atskaitēm par izvestajiem atkritumiem un SIA "Getliņi EKO" rēķiniem par sadzīves atkritumu apsaimniekošanas apmaksu izriet, ka sadzīves atkritumu apsaimniekošanas pakalpojumi dzīvojamajai mājai ir sniegti no 2011.gada janvāra līdz 2013.gada augustam, 2013.gada novembrī un decembrī (lietas 1.sējuma 142.-167.lapa, lietas 2.sējuma 4.-66., 154.-161.lapa).

Noteikumu Nr.1013 17.4.1.punkts (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 30.septembrim) noteic, ka par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu un asenizāciju maksu aprēķina, ja atsevišķais īpašums ir dzīvoklis, – proporcionāli dzīvoklī dzīvojošo personu skaitam, sadalot summu, kas veidojas pēc neapdzīvojamo telpu un mākslinieka darbnīcu nomnieku veikto maksājumu atskaitīšanas no dzīvojamās mājas kopējā maksājuma.

Savukārt no 2013.gada 1.oktobra līdz 2013.gada 31.decembrim noteikumu Nr.1013 17.4.punkts noteica, ka par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu un asenizāciju maksu aprēķina atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam.

Tā kā no lietas materiāliem izriet, ka sadzīves atkritumu apsaimniekošanas pakalpojumi dzīvojamajai mājai ir sniegti, prasītāja pamatoti ir veikusi minēto pakalpojumu izmaksu aprēķinu, pamatojoties uz noteikumu Nr.1013 normām.

[4.5.3] Prasītāja ir iesniegusi lietā 2004.gada 17.novembra Līgumu Nr.52526/50526 saskaņā ar kura 1.3.punktu AS "Rīgas siltums" apņēmās piegādāt prasītājai siltumenerģijas pakalpojumus, tajā skaitā arī dzīvojamajai mājai /adrese/, un vienošanos ar AS "Rīgas siltums" (lietas 1.sējuma 168.-185.lapa, lietas 2.sējuma 145.-153.lapa). Kaut arī no līguma 7.1.punkta izriet, ka tas noslēgts uz vienu gadu, tomēr šā paša punkta noteikumi paredz, ka līgums ir uzskatāms par pagarinātu, ja mēnesi pirms līguma termiņa izbeigšanās neviena no pusēm rakstveidā nepaziņo par līgumsaistību izbeigšanu.

No lietā iesniegtā rēķina par siltumenerģijas pakalpojumu piegādi izriet, ka siltumenerģijas pakalpojumi dzīvojamajai mājai ir sniegti no 2012.gada decembrī (lietas 1.sējuma 186.-187.lapa).

Savukārt no prasītājas sagatavotā parāda summas aprēķina (lietas 1.sējuma 14.-16.lapa, lietas 2.sējuma 142.-143.lapa), izriet, ka siltumenerģija piegādāta tikai karstā ūdens uzsildīšanai, par apkuri maksa nav tikusi aprēķināta.

Noteikumu Nr.1013 17.2.-17.3.punkts (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim) noteic, ka aprēķinu par siltumenerģiju karstā ūdens sagatavošanai veic šādi: par siltumenerģiju karstā ūdens cirkulācijai – atbilstoši dzīvokļu īpašumu skaitam, par siltumenerģiju patērētajam karstajam ūdenim – proporcionāli patērētā karstā ūdens daudzumam; bet aprēķinu par siltumenerģiju koplietošanas telpu apsildei (apkurei) veic proporcionāli dzīvokļu īpašumu kopējai platībai.

Tā kā no lietas materiāliem izriet, ka siltumenerģijas pakalpojumi dzīvojamajai mājai ir sniegti, prasītāja pamatoti ir veikusi minēto pakalpojumu izmaksu aprēķinu, pamatojoties uz noteikumu Nr.1013 normām.

[4.5.4] Prasītāja ir iesniegusi lietā 2011.gada 1.februāra Līgumu Nr.1012703679 par elektroenerģijas tirdzniecību ar AS "Latvenergo" un 2012.gada 10.februāra Līgumu Nr.1012703679 par elektroenerģijas tirdzniecību. Saskaņā ar 2011.gada 1.februāra Līguma Nr.1012703679 2.1.punktu AS "Latvenergo" apņēmās piegādāt elektroenerģiju prasītājai un citiem lietotājiem, kuru tiesību un saistību pārņēmējs ir prasītāja un līgumi paredzēja, ka tiek piegādāta elektroenerģija "komunālā apgaismojuma" nodrošināšanai arī dzīvojamajai mājai /adrese/lietas 2.sējuma 67.-82.lapa). No līgumu 1.9.punkta un 2013.gada 31.maijā noslēgtās pušu vienošanās izriet, ka AS "Latvenergo" pakalpojumus prasītājai sniedza līdz pat prasības perioda beigām, proti, 2013.gada 31.decembrim.

No lietā iesniegtajiem rēķiniem un maksājuma uzdevumiem par elektroenerģijas piegādi izriet, ka koplietošanas elektroenerģijas pakalpojumi dzīvojamajai mājai sniegti no 2011.gada janvāra līdz 2013.gada decembrim (lietas 1.sējuma 188.-212.lapa, lietas 2.sējuma 83.-115.lapa).

Ministru kabineta 2011.gada 29.novembra noteikumu Nr.914 "Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumi" (spēkā no 2011.gada 15.decembra līdz 2014.gada 1.aprīlim) 49.punkts un Ministru kabineta 2009.gada 21.jūlija noteikumu Nr.793 "Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumi" (spēkā no 2009.gada 29.jūlija līdz 2011.gada 14.decembrim) 51.punkts noteica, ka par daudzdzīvokļu dzīvojamās ēkas koplietošanas telpās izvietotu elektroietaišu (ievada un stāvu sadales, stāvvadu, kāpņu, pagalma, pagraba, bēniņu, liftu, sūkņu, apgaismošanas ierīču un elektrodzinēju elektroinstalācijas) tehnisko stāvokli, vienlīnijas shēmas esību un apkalpošanu, kā arī par tajās uzstādīto elektroenerģijas komercuzskaites mēraparātu un plombu saglabāšanu ir atbildīgs ēkas valdītājs vai īpašnieks.

Savukārt Ministru kabineta 2011.gada 29.novembra noteikumu Nr.914 "Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumi" (spēkā no 2011.gada 15.decembra līdz 2014.gada 1.aprīlim) 67.5.punkts un Ministru kabineta 2009.gada 21.jūlija noteikumu Nr.793 "Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumi" (spēkā no 2009.gada 29.jūlija līdz 2011.gada 14.decembrim) 66.5.punkts noteica, ka lietotājam ir pienākums laikus un pilnā apmērā norēķināties ar sistēmas operatoru vai viņa pilnvarotu personu par saņemtajiem sistēmas pakalpojumiem.

Tā kā no lietas materiāliem izriet, ka dzīvojamajai mājai ir sniegti koplietošanas elektroenerģijas pakalpojumi, prasītāja ir pamatoti veikusi minēto izmaksu aprēķinu katram dzīvojamās mājas dzīvokļa īpašniekam.

[4.5.5] Prasītāja arī iesniegusi dokumentus, kas apliecina autopacēlāja pakalpojuma izmantošanu, skursteņslaucītāja pakalpojumu un citu pakalpojumu izmantošanu dzīvojamās mājas apsaimniekošanā (lietas 2.sējuma 162.-173.lapa).

[4.6] Kaut arī prasītāja lietā nav iesniegusi pilnīgi visus rēķinus un maksājuma uzdevumus par dzīvojamajai mājai un atbildētājai kā dzīvokļa īpašniecei sniegtajiem pakalpojumiem laikā no 2011.gada 1.augusta līdz 2013.gada 31.decembrim, tiesai nav pamata atzīt, ka ilgstošā laika posmā veicot dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, apsaimniekošanu un pakalpojumu sniegšanu, prasītāja būtu šos pakalpojumus sniegusi fragmentāri, nevis prasītājas norādītajā apmērā, līdz ar to tiesa atzīst, ka prasītāja ir pierādījusi savu prasījumu pamatotību.

Savukārt atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus atbilstoši Civillikuma 1838.pantam, ka parāds samaksāts, vienlaicīgi nav apstrīdējusi konkrētas parāda summas pozīcijas un to aprēķinu, vien vispārīgi norādījusi, ka pēc atbildētājas ieskata visi parādi ir samaksāti un viņai nekas vairāk nav bijis jāmaksā.

Kā tiesa jau konstatēja, tad maksāšanas pienākums atbildētājai izriet no likuma normām, tādējādi nepamatots ir atbildētājas viedoklis, ka maksāšanas pienākums ir saistāms tikai ar dzīvošanu konkrētajā īpašumā, pie tam, par apkuri, uz kuras neesamību dzīvoklī norādīja atbildētāja, aprēķins nemaz nav veikts.

Ievērojot minēto, tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas iesniegtos pierādījumus un prasījuma pamatotību. Tiesa atzīst, ka no prasības pieteikuma, tam pievienotajiem pierādījumiem redzams, ka prasītāja ir nodrošinājusi atbildētājai piederošajā dzīvoklī komunālos pakalpojumus, apsaimniekošanas un pārvaldīšanas pakalpojumus, bet atbildētāja nav noteiktajā apmērā veikusi maksājumus, kā rezultātā izveidojies parāds, ko atbildētāja nav samaksājusi.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenams pamatparāds 900,99 *euro* par laiku no 2011.gada 1.augusta līdz 2013.gada 31.decembrim.

[4.7] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas likumiskos procentus no 2012.gada 1.aprīļa līdz 2012.gada 31.jūlijam 6,52 *euro*.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Civillikuma 1756.pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Savukārt Civillikuma 1759.panta 1.punkts noteic, ka procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem, kas atbilstoši Civillikuma 1765.pantam ir seši procenti no simta gadā.

Nokavējuma procenti ir maksa par naudas vai cita kapitāla lietojumu pēc tam, kad iestājies maksājuma (atvietojamas lietas došanas) pienākums. Šādu procentu maksāšana ir saistīta ar pārkāpumu – nokavējumu, taču to daba paliek tāda pati kā procentiem vispār. Procentu kā atlīdzības par sveša kapitāla lietošanas atvēlējumu vai atdošanas kavējumu galvenā funkcija ir nodrošināt tirgus ekonomikai raksturīgo ekvivalenci, kas ietver pieņēmumu, ka kapitāls parasti nes augļus. (*Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskajā redakcijā. – Rīga: Mans Īpašums, 2000, 256.-257.lpp.; K.Torgāns. Saistību tiesības. Mācību grāmata. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2014, 121., 123.lpp.*).

Lai būtu pamats 1759.panta 1.punkta piemērošanai un nokavējuma procentu piedziņai, tiesai ir jākonstatē nokavējums (saistības izpildīšanas prettiesisks novilcinājums (Civillikuma 1651.pants)) atbilstoši Civillikuma 1652. vai 1653.pantam.

Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punkts noteic, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

Nokavējuma procentu aprēķina pamatotība pierādīta ar lietā iesniegto aprēķinu (lietas 1.sējuma 13.-18.lapa). Atbildētāja minēto aprēķinu nav apstrīdējusi.

Ņemot vērā to, ka tiesa atzinusi pamatparāda esamību un saistību izpildīšanas nokavējumu, un nokavējuma procenti aprēķināti, pamatojoties uz likumu, no atbildētājas prasītājas labā piedzenami likumiskie nokavējuma procenti 6,52 *euro* apmērā par laiku no 2012.gada 1.aprīļa līdz 2012.gada 31.jūlijam.

[4.8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu sprieduma rezolutīvajā daļā norādāmas prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos sešus procentus gadā no nesamaksātās parāda summas, ņemot vērā Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

[4.9] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo un otro daļu, no atbildētājas prasītājas labā piedzenami tiesas izdevumi 139,43 *euro*, ko veido valsts nodeva 136,13 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,30 *euro*.

[5] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu un 42.panta pirmo daļu, nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 6,72 *euro* piedzenami no atbildētājas valsts ienākumos, jo prasītāja, ceļot prasību, ir samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 *euro*, bet faktiskie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi lietā ir 10,02 *euro*.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8.panta pirmo daļu, 39., 41., 42., 74., 92.-97.pantu, 189.-195.pantu, 204.[1]pantu, 250.[26]pantu, 250.[27]pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt prasību.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, pamatparādu par pārvaldīšanas, apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem 900,99 *euro* no 2011.gada 1.augusta līdz 2013.gada 31.decembrim, likumiskos procentus 6,52 *euro* par laiku no 2012.gada 1.aprīļa līdz 2012.gada 31.jūlijam un tiesas izdevumus 139,43 *euro*, kopā 1046,94 *euro* (viens tūkstotis četrdesmit seši *euro*, 94 centi).

Noteikt SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, tiesības saņemt likumiskos 6 (sešus) procentus gadā no pamatparāda summas 900,99 *euro* līdz sprieduma pilnīgai izpildei (izsoles dienai) ar noteikumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Samaksa SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas numurs 40103362321, veicama vienā no šādiem norēķinu kontiem:

LV83PARX0013044380019, AS „Citadele banka”;

LV57NDEA0000083069550, AS “Luminor Bank”;

LV63RIKO0002013197596, AS “Luminor Bank”;

LV65UNLA0050017186820, AS “SEB banka”;

LV14LATB0002010102046, AS “Norvik banka”;

LV98HABA0551030734837, AS “Swedbank”.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,72 *euro* (seši *euro*, 72 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi maksājami: Tiesu administrācijai, reģistrācijas Nr.90001672316, Valsts kase, konta Nr.LV51TREL2190458019000. Maksājuma mērķī norāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kodu – 21499 un lietas identifikācijas datus.

Lai netiktu uzsākta tiesas nolēmuma piespiedu izpilde, tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas rajona tiesas kancelejā.

Noteikt tiesas sprieduma labprātīgu izpildi 10 (desmit) dienu laikā no tiesas sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2}pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese I.Gaile